

El Departament de Filologia Catalana de la Universitat d'Alacant es pronuncia sobre la proposta de Vox contra la llengua a la ciutat

En el comunicat, el departament acadèmic qüestiona els fonaments tècnics de la proposta dels ultradretans a l'Ajuntament

Campus de la Universitat d'Alacant

El Departament de Filologia Catalana de la Universitat d'Alacant (UA) ha emès un comunicat per a respondre a la iniciativa de Vox a l'Ajuntament d'Alacant, que portarà al plenari el pròxim dijous per a votar que el consistori es pronuncie a favor de traure la ciutat de la zona considerada com de predomini lingüístic valencià, tal com estableix la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià. És la quarta vegada que els ultradretans porten aquesta proposta a l'Ajuntament. Les altres

tres vegades no va prosperar davant la negativa de Ciutadans, però en aquesta legislatura Vox i Partit Popular, que sí que va votar a favor en les anteriors ocasions, sumen majoria absoluta.

Segons el departament citat, «és una trista coincidència que la celebració del 40è aniversari de la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià, que simbòlicament es va aprovar el 23 de novembre de 1983 a la ciutat d'Alacant, vaja precedida de la presentació de la proposta de declaració institucional de Vox per a modificar la llei i incloure la ciutat d'Alacant en la zona de predomini lingüístic castellà».

Des de la UA argumenten que la proposta fonamenta «la readscripció de la ciutat d'Alacant al·legant que la major part de la població té el castellà com a llengua familiar, i no el valencià. Aquesta proposta ignora, o vol ignorar, que la territorialització de la LUEV no es fonamenta en els percentatges d'ús lingüístics, sinó que el concepte de zona de predomini lingüístic és un concepte legal que atén quina és la llengua històrica del territori».

Des del departament continuen dient que «el cas d'Alacant no és el de les localitats del Baix Segura o del Vinalopó Mitjà, en què el valencià deixà de ser llengua d'ús familiar als segles XVII o XVIII. Ni és tampoc el cas de localitats com Villena o Saix, històricament pertanyents al Regne de Castella. Des que el 1296 el rei Jaume II va incorporar la vila a la Corona d'Aragó i fins ara, el valencià ha estat i és llengua familiar a la ciutat i, més encara, era la llengua majoritària de la localitat fins a la primera del segle XX, com demostra no sols la recerca sobre el tema, sinó també la memòria col·lectiva. No li correspon, doncs, formar part de la zona de predomini lingüístic castellà prevista a la LUEV».

Alhora, alerten també des d'aquest espai acadèmic que «la substitució lingüística a Alacant no és un fenomen natural ni accidental, sinó el resultat de la repressió lingüística exercida sobre els alacantins en particular i sobre les minories lingüístiques en general a l'Estat espanyol durant segles. Les causes, a Alacant, són sobradament conegudes: la diglòssia dels parlants, afavorida per una política lingüística assimilatòria, una Guerra Civil i una postguerra particularment traumàtica i també un context sociolingüístic que va

impedir que la immigració, que ha multiplicat per sis la població d'Alacant en un segle, es pogués integrar en valencià».

El departament de Filologia Catalana també alerta que un dels punts fonamentals que afectaria la modificació sol·licitada, que s'hauria d'aprovar a Les Corts, és l'ensenyament. «I, fins ara, l'ensenyament del valencià a Alacant no és un element de conflicte, per més que certs sectors polítics tracten de polemitzar amb el tema. L'evolució de les dades de coneixement del valencià a la ciutat i regió d'Alacant, en les successives enquestes realitzades, mostren una tendència a l'alça en totes les competències (escriure, llegir, parlar, entendre). Lluny de ser un obstacle per a l'aprenentatge, la inclusió del valencià com a matèria i com a llengua vehicular a l'ensenyament ofereix a l'alumnat la possibilitat d'aprendre, al sistema educatiu obligatori, les dues llengües oficials del territori. Qualsevol proposta que reduísca l'oferta formativa en valencià a la localitat comportarà conculcar els drets que tenen els alacantins i les alacantines de conèixer la llengua pròpia, i oficial, dels valencians. I, no s'ha d'oblidar, comporta limitar les perspectives laborals de l'alumnat escolaritzat a Alacant».

Per últim, des de la Universitat d'Alacant conclouen que «Alacant no pot renunciar al valencià, sense el valencià no s'entenen les cançons ni les llegendes populars, tampoc l'himne de la ciutat, és la llengua de les Fogueres de Sant Joan i de la Santa Faç, en valencià s'ha donat nom al paisatge urbà, rural i mariner d'Alacant: el Cocó, la Sangueta, la font de la Goteta, el Tossal, el Pla del Bon Repòs, el Raval Roig, coca de tonyina, borreta, olleta, bacora...». Per això, «Renunciar a la llengua pròpia, històrica d'Alacant, és també renunciar a la capitalitat que hauria d'exercir la ciutat sobre la seua comarca i les comarques veïnes. El Campello, Sant Joan d'Alacant, Mutxamel, Xixona, Agost, Busot, Aigües o la Torre de les Maçanes són localitats de l'Alacantí on el valencià és molt viu. I no oblidem que les comarques de la Marina Alta, la Marina Baixa, l'Alcoià i el Comtat, adscrites a la província d'Alacant, presenten alguns dels percentatges d'ús familiar de la llengua més elevats del territori valencià. Renunciar al valencià és oblidar aquest rerepaís i converteix la ciutat en un lloc hostil per als valencianoparlants que l'haurien de tenir com a referent».

